

26.1.2011

B7-0078/2011 }
B7-0079/2011 }
B7-0080/2011 }
B7-0081/2011 }
B7-0087/2011 }
B7-0088/2011 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 4,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

Verts/ALE (B7-0078/2011)

PPE (B7-0079/2011)

GUE/NGL (B7-0080/2011)

S&D (B7-0081/2011)

ALDE (B7-0087/2011)

ECR (B7-0088/2011)

Olukord Tuneesias

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, Ernst Strasser, Michael Gahler, Vito Bonsignore, Elena Băsescu
fraktsiooni PPE nimel

Adrian Severin, Véronique De Keyser, Pier Antonio Panzeri, Raimon Obiols, Carmen Romero López, Vincent Peillon, Richard Howitt, Kader Arif, Pino Arlacchi, Rosario Crocetta

fraktsiooni S&D nimel

Metin Kazak, Marielle De Sarnez, Marietje Schaake, Niccolò Rinaldi, Kristiina Ojuland, Ivo Vajgl

RC\855575ET.doc

PE455.907v01-00 }
PE455.908v01-00 }
PE455.909v01-00 }
PE455.910v01-00 }
PE455.916v01-00 }
PE455.917v01-00 } RC1

fraktsiooni ALDE nimel

Hélène Flautre, Franziska Katharina Brantner, Nicole Kiil-Nielsen, Barbara Lochbihler, Catherine Grèze, Frieda Brepoels, Malika Benarab-Attou, Judith Sargentini, Ulrike Lunacek, Isabelle Durant, François Alfonsi, Bart Staes, Jean-Paul Besset, Indrek Tarand, Margrete Auken, Michail Tremopoulos, Raül Romeva i Rueda, Heidi Hautala, Daniel Cohn-Bendit

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Charles Tannock, Emma McClarkin

fraktsiooni ECR nimel

Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Willy Meyer, Jean-Luc Mélenchon, Elie Hoarau, Rui Tavares

fraktsiooni GUE/NGL nimel

RC\855575ET.doc

PE455.907v01-00 }
PE455.908v01-00 }
PE455.909v01-00 }
PE455.910v01-00 }
PE455.916v01-00 }
PE455.917v01-00 } RC1

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon olukorra kohta Tuneesias

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone inimõiguste olukorra kohta Tuneesias, eriti oma 29. septembri 2005. aasta, 15. detsembri 2005. aasta ja 15. juuni 2005. aasta resolutsiooni;
 - võttes arvesse ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia Vabariigi vahel 1998. aasta märtsis sõlmitud Euroopa – Vahemere piirkonna assotsieerimislepingut;
 - võttes arvesse nõukogu poolt 2005. aasta detsembris vastu võetud Euroopa Liidu poliitikat, mis käsitleb inimõigusi ja demokratiseerimist kolmandates riikides;
 - võttes arvesse oma 16. veebruaril 2006. aastal vastu võetud raportit inimõiguste- ja demokraatiaklausli kohta Euroopa Liidu kokkulepetes;
 - võttes arvesse komisjoni 4. detsembri 2006. aasta teatist Euroopa naabruspoliitika arendamise kohta (KOM(2006)0726);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa naabruspoliitika rakendamise kohta 2009. aastal ja Tuneesia eduaruande kohta (KOM(2010)0207– SEK(2010)0513);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu Tuneesia tegevuskava;
 - võttes arvesse oma 14. mai 2010. aasta raportit inimõiguste kaitsjaid toetava ELi poliitika kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu avaldust pärast ELi–Tuneesia assotsiatsiooninõukogu kaheksandat kohtumist 11. mail 2010;
 - võttes arvesse liidu kõrge esindaja pr Ashtoni 13. jaanuari 2011. aasta avaldust ja komisjoni voliniku Štefan Füle 17. jaanuari 2011. aasta avaldust olukorra kohta Tuneesias;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi hr Buzeki 17. jaanuari 2011. aasta avaldust olukorra kohta Tuneesias,
- A. arvestades, et pärast Mohammed Bouazizi enesesüütamist 17. detsembril 2010 alguse saanud ulatuslikud meeleavaldused kogu riigis tõid kaasa president Ben Ali lahkumise 14. jaanuaril 2011 ning on võimaldanud tuneeslastel saada tagasi vabadus ja teha lõpp praeguseks tagandatud presidendi Ben Ali poolt 1987. aastal kehtestatud režiimile;
- B. arvestades, et korraldajad surusid rahumeelse protestiliikumise maha vägivallaga, mille tulemuseks oli üle saja hukkunu;

RC\855575ET.doc

PE455.907v01-00 }
PE455.908v01-00 }
PE455.909v01-00 }
PE455.910v01-00 }
PE455.916v01-00 }
PE455.917v01-00 } RC1

- C. arvestades Euroopa Liidu suutmatust töötada oma partnerite suhtes välja tõeline, ühtne ja tõhus välispoliitika; tuues eelkõige välja ELi ja Tuneesia vahelise koostöö mehhanismide nõrkuse ja rõhutades veel kord Euroopa Parlamendi nõudmist, et inimõiguste klauslitele assotsiatsioonilepingutes lisataks süstemaatiliselt tõhus mehhanism nende rakendamiseks; arvestades sellega seoses käimasolevat naabruspoliitika läbivaatamist ja vajadust selle järele;
- D. arvestades assotsiatsiooninõukogu 11. mai 2010. aasta järeldusi, milles tuletatakse Tuneesiale meelde, et kohtusüsteemi reformimine on Euroopa Liidule tõeliseks lähenemiseks ülimalt oluline, nagu ka pluralism ja osalusdemokraatia, sõna- ja ühinemisvabadus ning inimõiguste eest võitlejate kaitsmine; arvestades, et Tuneesia ametivõimud ei ole ühtegi sellist kohustust täitnud;
- E. arvestades, et Tuneesia ja Euroopa Liit koostavad praegu tegevuskava ajavahemikuks 2011–2016; arvestades, et see protsess nõuab mõlemalt poolelt tugevamat pühendumist kõigile küsimustele, eelkõige inimõiguste ja põhivabaduste valdkonnas;
- F. arvestades, et Tuneesia autoritaarse režiimi lõppemisega tekkinud lootus stabiilseks demokraatiaks võib aidata kaasa ka samade nõudmiste esitamisele teiste rahvaste poolt,
1. väljendab solidaarsust Tuneesia rahvaga, kes, innustatuna õigustatud demokraatlikest püüdlustest ning vajadusest parandada sotsiaalseid olusid ja juurdepääsu tööle, on viinud riigi ajaloolise poliitilise pöördepunktini; tunnustab sellega seoses rahva julgust ja kindlameelsust meelevaldustel, avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele ja väljendab solidaarsust vigastatutega;
 2. mõistab hukka riigi julgeolekujõudude survemeetmed ja ülemäärase jõu kasutamise; tunnustab seevastu käitumist, mida näitasid üles sõjaväejõud, keeldudes meelevaldajate pihta tulistamast; nõuab, et intsidentide suhtes, mis viimaste nädalate jooksul tõid kaasa tapmised ja ülemäärase jõu kasutamise, ning korruptsioonijuhtumite suhtes algatataks sõltumatu uurimine ning et süüdlased toodaks kohtu ette;
 3. rõhutab, et Tuneesia kõigi poliitiliste, ühiskondlike, kodaniku- ja demokraatlike jõudude täielik esindatus ajutises valitsuses on väga oluline, sest ainult nii on võimalik tagada sellele valitsusele rahva usaldus ja vajalik legitiimsus valimiste korraldamiseks ja demokraatiale üleminekuks;
 4. mõistab Tuneesia rahva muret selle pärast, et võimule jääb eelmise režiimi ministreid, kes väidetavalt aitasid kaasa viimaste nädalate meelevalduste mahasurumisele;
 5. toetab jõuliselt demokraatiaprotsessi; rõhutab, et on tähtis luua vajalikud tingimused valimiste korraldamiseks piisava ajavaruga, et kõigil opositsioonijõududel ja meediakanalitel jääks aega riiklikul tasandil organiseerumiseks, ning et uus parlamentaarne assamblee peaks koostama demokraatliku põhiseaduse, milles austatakse täidesaatva ja seadusandliku võimu vahelist tasakaalu ja kohtuvõimu sõltumatust; soovib, et neil valimistel saaksid osaleda kõik demokraatlikud jõud, kes on võtnud endale kohustuse austada pluralismi, südametunnistusevabadust ning võimu demokraatliku vaheldumise korda; tunneb sellega seoses heameelt informatsiooniministeeriumi kaotamise ja sõnavabaduse tagamise üle;

RC\855575ET.doc

PE455.907v01-00 }
 PE455.908v01-00 }
 PE455.909v01-00 }
 PE455.910v01-00 }
 PE455.916v01-00 }
 PE455.917v01-00 } RC1

6. tunneb heameelt üldist amnestiat käsitleva seaduse eelnõu üle, mis peab võimaldama poliitvangide vabastamist, režiimivastaste tagasipöördumist, kõigi opositsiooniparteide tunnustamist ja valitsusväliste organisatsioonide registreerimist;
7. nõuab, et EL rakendaks viivitamata oma otsused külmutada Ben Ali perekonna ja tema lähedaste ebaausal teel saadud varad; tunneb heameelt võimude teate üle anda riigile üle RCD partei vallas- ja kinnisvara;
8. pooldab mõtet luua kolm komisjoni, mida juhivad sõltumatud ja hea mainega isikud ja mis tegelevad institutsioonide reformimise ja institutsiooniõiguse, korrupsioonivastase võitluse ja pärast 17. detsembrit toimunud sündmuste uurimisega; rõhutab, et neil peab olema õigus tegutseda täiesti sõltumatult ja viia läbi uurimisi; peab vajalikuks, et need komisjonid saaksid kasutada ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti ja ÜRO asjakohaste mehhanismide erialateadmisi ja tuge;
9. palub kõrgel esindajal edendada sellise töörühma loomist, milles osaleks ka Euroopa Parlament ja mis võimaldaks abistada Tuneesiat demokraatiale ülemineku protsessis, nagu on väljendanud need, kes soovivad demokraatlikku muutust, eelkõige seoses vabade ja demokraatlike valimiste ettevalmistamise, poliitiliste parteide moodustamise toetamise, sõltumatu meedia tekkimise, läbipaistva ja poliitilisest võimust sõltumatu riigiaparaadi ülesehitamise ning õiglase ja sõltumatu kohtusüsteemi loomisega;
10. palub kõrgel esindajal ja asepresidendil toetada eelseisvat valimisprotsessi valimiste vaatlemise missiooni saatmisega Tuneesiasse;
11. palub nõukogul, komisjonil ja Euroopa Liidu kõrgel esindajal olla seetõttu valmis ELi ja Tuneesia vahelise koostööga seotud eri finantsinstrumentide vahendeid ümber suunama ja vajaduse korral suurendama;
12. palub komisjonil ja Euroopa Investeeringuspangal näha Tuneesia jaoks ette abi, mida antakse soodsa intressiga laenude kaudu, et võimaldada Tuneesia majandusel mitmekesistuda ja pakkuda noortele tuneeslastele kvalifikatsiooni nõudva töö võimalusi, ning sõlmida selleks tõeline arendusleping, millega toetatakse tootlikke kohalikke ja välisinvesteeringuid;
13. palub komisjonil edendada, sealhulgas ka rahaliselt, toetuse ja abi andmist Euroopa kodanikuühiskonna poolt Tuneesia kodanikuühiskonnale, eelkõige inimõiguste kaitse organisatsioonidele ja tööturu osapooltele;
14. kutsub Euroopa Liitu üles Tuneesia sündmustest õppima ning oma demokraatia ja inimõiguste toetamise poliitikat läbi vaatama, et luua rakendusmehhanism, mis võimaldaks kasutada inimõiguste klauslit kõikides kolmandate riikidega sõlmitavates lepingutes; nõuab, et naabruspoliitika läbivaatamisel tuleb esmatähtsaks seada kriteeriumid, mis on seotud kohtusüsteemi sõltumatuse, põhiõiguste, pluralismi ja ajakirjandusvabaduse austamise ning korrupsioonivastase võitlusega; nõuab paremat kooskõlastamist liidu muude poliitikavaldkondadega, mis on seotud kolmandate riikidega;

15. on seisukohal, et korrupsioonivastane võitlus ja õigusriigi tugevdamine kolmandates riikides on põhikriteeriumid inimeste ootuste täitmisel ja välisinvesteeringute ligitõmbamisel;
16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Vahemere Liidu parlamentaarsele assambleele ning Tuneesia ajutisele valitsusele ja parlamendile.